

ਏ. ਪੀ. ਚੌਧਰੀ ਜੇ.

ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1988 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 698

ਸਤੰਬਰ 14, 1988

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਆਰਟੀਕਲ 19(2)— ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਕੈਦੀ (ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ (1962 ਦਾ XI)— ਐੱਸ. 3, 6— ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ- ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ —ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ "ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਅਤੇ "ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ" ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਸਿਰਫ ਚਿੰਤਾ-ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੈਪ ਦੇ ਵਿਰੋਧ 'ਤੇ-ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਦੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਕਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . (ਪੈਰਾ 8)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 19(2) ਵਿੱਚ "ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਅਤੇ "ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ" ਸ਼ਬਦ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਰਥ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਣਾ, ਜੰਗ ਛੇੜਨਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ, ਬਾਹਰੀ ਹਮਲਾ ਜਾਂ ਯੁੱਧ, ਪਰ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਅਸੈਂਬਲੀ, ਦੰਗਾ, ਝਗੜਾ, ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣਾ, ਵਰਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ। 'ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ' ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ' ਅਤੇ 'ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ' ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜੋ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਪੂਰਵ ਨਿਆਂਇਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਆਧਾਰ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਫਰ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਇਹ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। (ਪੈਰਾ 9)

226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ:

- (i) ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ;
- (ii) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14, 19 ਅਤੇ 21 ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ।
- (iii) ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਰਿੱਟ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਡੀ ਆਈ ਇਰੇਕਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਡਿਟੇਨੂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;
- (iv) ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਇਮਯੂਨਡ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ;
- (v) Detenu ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1)(f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ detenu ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਹੈ;

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਲੋਂ ਵਕੀਲ ਜੇ.ਐਸ.

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਐਸ. ਕੀਰ ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਏਪੀ ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.-

ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ 3 ਸਾਲ, 7 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 12 ਦਿਨ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ 1 ਸਾਲ 6 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 27 ਦਿਨ ਦੀ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਕੋਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ, 1962 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਜੇਲ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ 18 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ. ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ 9 ਫਰਵਰੀ, 1988 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Joginder Singh v. State of Punjab and another (A. P. Chowdhri, J.)

ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਟੇਨੂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਲਗ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪੰਚਾਇਤ। ਨੇ ਉਸਦੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਚੰਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਧੰਨਾ ਸਿੰਘ, ਚੀਫ਼ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਟੌਰ-ਜਨਰਲ ਆਫ ਜੇਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮਿਲੀ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੈਦ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ, 1986 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਬਹਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਨ ਉਕਤ ਝਗੜੇ ਕਾਰਨ 14 ਸਤੰਬਰ 1986 ਨੂੰ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 107/151, ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਹਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਐੱਸ. ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਘਰਿੰਡਾ, ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ "ਹਾਰਡ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ" ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਨੇ ਪੈਰੋਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ "ਗੰਭੀਰ ਖਤਰਾ" ਫੜਿਆ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ, ਥਾਣਾ ਘਰਿੰਡਾ ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੂੰ "ਇੱਕ ਖੌਫਨਾਕ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਖੇਡ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਦੱਸਿਆ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ "ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ"। ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਵੀ ਸੀ

ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14, 19 ਅਤੇ 21 ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

(3) ਮ੍ਰਿਤਕ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਬਹਾਈ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਦਾਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿੱਖਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਤਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਦੋ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੌਂਡਿਟ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਕਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(5) ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(6) ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਲਈ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਉਦੇਸ਼ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਦੌਰਾਨ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਕੁਝ ਆਧਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ, ਜਾਂ ਕੈਦੀ ਦੇ ਮੋਟੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੌਤ, ਕੈਦੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ, ਕੈਦੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਕੈਦੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਫਰਲੋ 'ਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਰਿਹਾਈ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਿ ^ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ

Joginder Singh v. State of Punjab and another (A. P. Chowdhri, J.)

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਨਾਲ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਠਹਿਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਜ਼ਿਆਦਾ ਠਹਿਰਨ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 2 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ) ਨਿਯਮ, 1963 ਬਣਾਏ। ਨਿਯਮ 3 ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਕੀ ਪੈਰੋਲ ਜਾਂ ਫਰਲੋ 'ਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਗੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) *ibid*, ਜੇਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਸਥਾਨ, ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਰਿਹਾਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ। ਉਪ-ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਜੇਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ। ਜੇਲ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਫਸਰ ਇੰਚਾਰਜ ਤੁਰੰਤ ਇਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜੇਲ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਰਾਹੀਂ ਜੇਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੀਲੀਜ਼ ਵਾਰਪਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

(7) ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੇ ਸੰਕੋਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਜਾਂ ਫਰਲੋ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੇਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, *ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ: -

ਅਜਿਹੀ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਐਡੀਡਿਟੋਰਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ

(1) 1985 (2) ਹਾਲੀਆ CR 512।

ਮੌਜੂਦ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਵਿੱਲਮੱਠ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ, ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਦੀ

ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੇਖੋ: *ਜੂਲੀਅਸ*

ਆਕਸਫੋਰਡ ਦੇ ਬਿਸ਼ਪ (1880) 5AC 214)। ਇਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਖਤਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ - ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ (ਦੇਖੋ: ਦੁਬਾਰਾ ਵਿੱਚ *ਕੋਰਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬਿੱਲ 1957*, ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 956' ਪੰਨਾ 975 'ਤੇ)। ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ ਜਾਂ ਫਰਲੋ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਦਾਨ, ਰਹਿਮ ਜਾਂ ਰਹਿਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇੱਕ ਸਲਾਮਤੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ . "

ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੰਜੀ \wedge y ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਅਤੇ - ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। "ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਅਤੇ "ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ" ਸ਼ਬਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(2) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਰਥ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ, ਜੰਗ ਛੇੜਨਾ ਅਤੇ ਵਿਦਰੋਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ, ਬਾਹਰੀ ਹਮਲਾ ਜਾਂ ਯੁੱਧ। ਪਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਮਾਮੂਲੀ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕੱਠ, ਦੰਗੇ, ਲੜਾਈ-ਝਗੜੇ, ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣਾ, ਵਰਗਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ (*ਵੀਡੀਓ . ਰਮੇਸ਼ ਥਾਪਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ (2)*) 'ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ' ਦੀ ਧਾਰਨਾ। 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ' ਅਤੇ 'ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ' ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ 'ਤਿੰਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਚੱਕਰ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਗਲਾ ਚੱਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਘੇਰਾ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਵਿਦਈ *ਰਾਮ ਮਨੋਹਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (3)*)। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜੋ 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ' ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜੋ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।² (2)^195Q1CX 594 ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(3) (1966)1 SCR 709(746)।

Joginder Singh v. State of Punjab and another (A. P. Chowdhri, J.)

ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਆਧਾਰ, ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ < ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਫਰ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨਕਾਰ ਲਈ ਗਰੁਪਿੰਡ ਇਹ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਕੈਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਵੱਲ ਨਿਰਦੋਸ਼ਿਤ ਹਿੰਸਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਲਪਿਤ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਾਰਡਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਰੀਲੀਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 3 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ 4 ਤੋਂ 6 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ। ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ 2 ਹਫ਼ਤੇ। ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੈਦੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ? 5 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ; ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦੀਆਂ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਸਲਾਨਾ ਚੰਗੇ 1 ਆਚਰਣ ਮੁਆਫੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਆਦੀ ਅਪੈਰਾਥੀ (ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ) ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਅਪੈਰਾਥੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਡਕੈਤੀ ਜਾਂ ਡਕੈਤੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਲਈ ਚੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇ ਕੋਈ ਕੈਦੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਣਕਿਆਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼. ਜੇ ਉਹ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੇਲ੍ਹ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅੱਗੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ? ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਈ) ਵਿਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਾਲੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੇਮਾਈਸਨਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਧਾਰਾ 9 ਇਸ ਨੂੰ ਕੈਦੀ ਲਈ ਅਪੈਰਾਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ 2 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਕੈਦੀ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕੈਦੀ ਆਪਣੀ ਪੈਰੋਲ ਜਾਂ ਫਰਲੋ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੈਦੀ ਪੈਰੋਲ ਜਾਂ ਫਰਲੋ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਅਪੈਰਾਥ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਤੁਰੰਤ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ-ਗਾਰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੈਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਰਿਹਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਉਹ ਕੋਈ ਅਪੈਰਾਥ ਨਾ ਕਰੇ। ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ

ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣਨਾ. ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਠੋਰ, ਵਧੇਰੇ ਬੇਰਹਿਮ, ਵਧੇਰੇ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਬਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਵੇਖੋ *ਰਾਕੇਸ਼ ਕੌਸ਼ਿਕ* ਬਨਾਮ *ਬੀ. ਐਲ. ਵਿੰਗ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ* (4)। ਕੈਦੀ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕੈਦ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਈਅਰ ਜੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਵਜੋਂ) "ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਰ ਦੀ ਅਮੂਰਤ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਰਕੁਨ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਕਿ ਜਨਤਕ ਉਮੀਦਾਂ ਦਾ ਧੁਰਾ ਹੈ" ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਸੁੱਕਾ ਰੁਹ। (*ਫਰਾਂਸਿਸ ਕੋਰਲੀ ਮੁਲਿਨ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ*, (5) ਦੇਖੋ। ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਜਕ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ।, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੈਧ ਜੇਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਨਮਾਨੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। (*ਫਰਾਂਸਿਸ ਕੋਰਲੀ ਮੁਲਿਨ*), (*ਸੁਪਰੀਮ*). ਕੈਦ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਰੀਕ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅੰਤਮ ਉਤਪਾਦ ਸ਼ਾਇਦ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਹੋ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੇਸ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਫਿਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫਲਸਫਾ ਹੈ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ 1986 ਵਿਚ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ 'ਤੇ ਆਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਵਾਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਘਟਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਭਰਾ ਬਹਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੰਸਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਵਿਪਰੀਤ ਡੇਰੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਰੋਧ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣ।

(4) ਏਆਈਆਰ 1981 ਐਸਸੀ 1767

(5) ਏਆਈਆਰ 1981 ਐਸਸੀ 746.

Joginder Singh v. State of Punjab and another (A. P. Chowdhri, J.)

ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਰੋਧੀ ਡੇਰੇ ਦਾ ਰਾਹ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੈਦੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਗੇ। ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਰੋਧੀ ਕੈਂਪ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਰੋਧ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬੇਹਾਈ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬੇਹਾਈ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਖਤਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ (ਬਿਨੈਕਾਰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਤੱਥ ਦੇ ਇੱਕ "ਕਠੋਰ ਅਪੈਰਾਧੀ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ। ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਖੌਫ਼ਨਾਕ ਦੋਸ਼ੀ" ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜੇਕਰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ "ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ■ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕਤਲ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(9) 1 ਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਆਪਹੁਦਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰਿਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਉਸਦੇ ਫਰਨੀਚਰ ਬਾਂਡ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

31375 HC—ਸਰਕਾਰ ਪੈਸ, ਜੂ.ਟੀ., ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.